

دانش اگر در ثریا هم باشد مردمانی از سرزمین پارس بر آن دست خواهند یافت.

پیامبر اعظم (ص)

ترجمه مقابله‌ای متون تخصصی

(عکاسی – تولید سیما)

«هنر»

گردآورنده: داود نجفی

انتشارات ارشد

پیشگفتار ناشر

خداوند بزرگ را شاکریم که فرصتی عنایت فرمود تا بتوانیم قدمی در جهت گسترش علم و فرهنگ کشور عزیزمان برداریم و مسیری هموار را در اختیار مخاطبان و داوطلبان علاقمند به ادامه تحصیل قرار دهیم. از آنجائی که درحوزه کتاب‌های درسی و کمک درسی کارشناسی ارشد کتاب‌های زیادی به رشته تحریر در آمده است با این حال وجود یک مجموعه جامع، دقیق، کامل و دارای رفرنس(منابع) مستند احساس می‌شود.

همیشه دغدغه داشتیم که ای کاش می‌شد تمامی منابع پراکنده و گاهاً دست نایافتنی کنکور در یک مجموعه به گونه‌ای جذاب و شیوا آماده می‌شد و همچنین سوالات دوره‌های قبل کنکور نیز به گونه‌ای تشریحی پاسخ داده می شدند، که خدشه‌ای بر آنها وارد نشود و خیال داوطلبان عزیز آنقدر آسوده باشد که اطلاعات مندرج در پاسخنامه‌ها را برای بهره‌گیری در آزمون خود بکار گیرند. این کار با یاری خداوند بزرگ و همکاری نخبه‌ترین دانشجویان و اساتید کشور در انتشارات ارشد هماهنگ گردید و در تمامی مقاطع تحصیلی از کاردانی به کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری در حوزهٔ آزمون‌های سراسری – آزاد و پیام نور بسته‌های آموزشی شامل کتاب‌های بانک سوالات و کتاب‌های شرح جامع درس آماده گردید. در تهیه مجموعه‌های فوق‌الذکر از فارغ‌التحصیلان کارشناسی ارشد و دکتری که حائز رتبه‌های تک رقمی کنکور می‌باشند، استفاده کرده‌ایم، تا شما عزیزان بتوانید در راستای افزایش توان علمی خود در جهت نیل به مقصود خویش نایل آیید. بدون تردید می‌توان گفت که برای اولین بار در نظام آموزشی کشور مجموعه‌ای به این سبک عرضه می‌شود که در کیفیت و کمیت بی‌نظیر بوده و تمامی نیازهای دانشجویان و داوطلبان عزیز را پوشش می‌دهد. امید است که استفاده از این مجموعه عزیزان را در جهت موفقیت در آزمون یاری رسانده باشد. در پایان لازم به ذکر است که بی نقصی محض از آن خداوند متعال می‌باشد، بنا براین از تمامی خوانندگان و داوطلبان عزیز خواهشمندیم نظرات سازنده خود را در مورد این کتاب به سایت انتشارات ارشد اعلام نمایند تا ما را در جهت هر چه بهتر آماده کردن این محصولات یاری رسانند.

با تشکر

ناشـــــر

www.arshadbook. ir

پیشگفتار مؤلف

زیبایی عکاسی و هنری که در آن نهفته است همیشه منتظر دوربین عکاسی است که زیبایی را شناخته و می‌خواهد آن را به تصویر بکشد. گاهی وقت‌ها دیدن همیشه دیدن نیست و دستان عکاس است که ما را به فکر وا می‌دارد تا بدانیم که گاه چه بی‌توجه می‌نگریم. امیدوارم کتاب حاضر بتواند گوشه‌ای از دانش عظیمی را که هنرمندان عکاس باید داشته باشند برای دانشجویان این رشته به تصویر بکشد و مهم‌تر اینکه آنها را بیشتر با واژگان و لغات تخصصی رشته ایشان آشنا کند. بی شک کار حاضر خالی از ایراد نیست و بی صبرانه منتظر دریافت نظرات و انتقادات شما در مورد کتاب می‌باشم.

داود نجفی

فهرست مطالب

عنوان **صفحه**

UNIT 1: TELEVISION THE ROOTS 7

UNIT 2: A BRIEF HISTORY OF VIDEOTAPE 12

UNIT 3: SINGLE CAMERA VIDEO PREPRODUCTION STAGE 17

UNIT 4: REMOTE DARAM PRODUCTION PROCESS 24

UNIT 5: PHOTOGHRAPHY LANDSCAPE WORK 28

UNIT 6: LIGHT AND LIGHTING 33

UNIT 7: PHOTOGRAPGHY FORM AND CONTENT 41

UNIT 8 : DRAMA AS ART 46

UNIT 9: DIRECTING THE PLAY 58

UNIT 10: MENTAL OBJECTIVITY IN ACTING 68

unit 1: television the roots

Television: The Roots

A moving picture is a moving picture. No matter whether it moves on the large or the small screen, whether it is made photographically or electronically, on film or on tape, it speaks he same language, is based on the same grammar, and uses the same means of expression. Therefore everything that has been said in this book so far should, in theory, apply to television as much as to film. That, in practice, this is not always so, and that even today there is still a kind of resistance to so-called 'film-thinking' in certain television quarters, is due to a number of historical and circumstantial reasons. The fact is that, after nearly a generation, television is still in search' of a true identity. As a result, it consists of a kind of aesthetic jungle through which it is sometimes difficult to find one's way. Because it is important for the television writer to establish some kind of signposts through this jungle, we will attempt a number of definitions.

تلویزیون: ریشه‌ها

تصویری متحرک، تصویر متحرکی است. فرقی نمی‌کند که بر روی صفحه بزرگ باشد یا کوچک. با عکاسی ساخته شده باشد یا با کامپیوتر. بر روی فیلم باشد یا بر روی نوار، به همان زبان سخن می‌گوید. بر اساس همان دستور زبان است و از همان ابزارهای بیان استفاده می‌کند. بنابراین آنچه تاکنون در این کتاب گفته شده است باید از لحاظ تئوری، در تلویزیون نیز مثل فیلم به همان اندازه مود استفاده قرار بگیرد. که در عمل همیشه این طور نیست و اگر حتی امروز، هنوز نوعی از مقاومت در برنامه‌های تلویزیونی وجود دارد و در مقابل تفکر به اصطلاح فیلمی قرار می‌گیرد به علت چندین دلیل تاریخی و مبتنی بر قراین می‌باشد. حقیقت این است که بعد از قریب به یک نسل، تلویزیون هنوز در جستجوی هویتی واقعی است. در نتیجه، نوعی جنگل هنری در خود دارد که گاهی به سختی می‌توان راه خود را در آن پیدا کرد. چرا که برای نویسنده تلویزیونی، ایجاد نوعی تابلوهای راهنما در میان این جنگل مهم است بنابراین ما سعی خواهیم کرد چند مورد را تعریف کنیم.

expression:	برای بیان اظهار	due to:	به خاطر- در نتیجه
root :	علت- سرچشمه- بنیاد	nearly:	تقریباً- حدوداً
photographically:	از طریق عکاسی	generation:	نسل
electronically:	با کامپیوتر	consist of sth:	متشکل بودن از
tape:	نوار ویدئو	aesthetic:	زیبایی شناسی – هنری
film:	فیلم- حلقه فیلم	signpost:	تابلوی راهنما
means:	وسیله- طریقه	establish:	ایجاد کردن
quarter:	برنامه	so far: Until now	تاکنون
circumstantial:	ضمنی- مبنی بر قرائن		

ریشه مشکل این است که تأثیر تلویزیون خیلی سریع، خیلی خشن و خیلی فراگیر بوده است. سینما حتی زمانی که به محبوب‌ترین سرگرمی مردم تبدیل شد هرگز بیش از مربایی نبود که مردم در زندگی روزمره با نان می‌خوردند یعنی مثل گذشته رو بنای تزئینی زندگی بوده است. از طرف دیگر، تلویزیون در ساختار عینی جامعه قرار گرفته است. تلویزیون بخشی از اثاثیه خانه است که خانه‌ها و زندگی‌ها را در نوردیده است و بر افکار تأثیر می‌گذارد یشتر افراد در تمدن شهری امروزی آداب و عادات تقریباً همه مردم شده است. تلویزیون برای رسیدن به دستاورد بزرگش، با اشتهای سیرناپذیری، جوهر تمام رسانه‌های ارتباطی دیگر را بلعیده است. به مانند خفاش خون‌آشام. ادبیات، تئاتر، سینما، روزنامه‌نگاری، رادیو، سالن کنسرت و موسیقی، اتاق بحث و گفتگو و میکده را شکار کرده است. رژیم غذایی شگفت‌انگیز و در هم بر همی آن را در اقعاد غول‌آسایی متوزم ساخته است جایی در درون این جسم لخت و سنگین، هویتی ناب فریاد رهایی می‌زند. اما این چربی چنان ضخیم و کلفت است که این صدا به ندرت شنیده می‌شود.

۲- به تعبیری دیگر، از سرنوشتی رنج کشیده است که در آن شهرت او را بی‌آنکه آماده باشد مورد حمله قرار داده است.

۳- این جسم از گذراندن دوره آبستنی محروم مانده و خودش را به خوبی نشناخته و حالا قربانی رسوایی خودش می‌سود و در معرض این خطر قرار گرفته است که زیر وزن خودش فرو ریزد.

The root of the trouble is that the impact of TV has been too immediate, too violent, and too all-embracing. The cinema, even when it reigned supreme as the source of popular entertainment, was never more than the jam on the bread of everyday existence, an ornamental superstructure of life, as it were. TV, on the other hand, has become lodged in the very fabric of society. It is part of the furniture, it has invaded the homes and the lives, it influences the thoughts and has changed the habits, of almost everyone in contemporary urban civilization. And to achieve its enormous output, it has fed with insatiable appetite on the substance of all other communication media. Like a vampire, it has preyed on literature, on the theater and the cinema, on journalism and sound radio, on concert hall and music hall and debating chamber and cabaret.

A prodigious and indiscriminate diet has swollen it to monstrous proportions. Somewhere within that unwieldy bulk, a genuine identity is screaming to be let out: but so thick is the blubber that its voice is rarely heard. In a sense, it has suffered the fate of one who has fame thrust upon him before he is ready for it. Deprived of a period of gestation and increasing self-knowledge, he falls victim to his own notoriety and is.

cabaret:	برنامه - کاباره - بزم
communication:	ارتباط
enormous:	بزرگ – عظیم
urban:	شهری- مربوط به شهر
popular:	پرطرفدار- عامه‌پسند
impact:	تأثیر
immediate:	مستقیم- فوری
violent:	خشن- پرخشونت
embrace:	پذیرا شذن
reign:	حکمفرما بودن
supreme:	عالی- بالاترین
region supreme:	دست بالا داشتن- مقدم بر هرچیز بودن
entertainment:	سرگرمی – مشغولیت
superstructure:	روبنا
ornamental:	تزئینی – زینتی
invade:	تصرف کردن
civilization:	تمدن
contemporary:	معاصر – امروزی
output:	محصول – تولید
feed:	تغذیه کردن
substance:	مایه – جوهر
appetite:	اشتهاء
insatiable:	سیری ناپذیر
media:	رسانه – وسایل ارتباط جمعی
vampire:	خفاش
prey on:	شکار کردن- گرفتن

swollen:	p.p. of swell
swell:	متورم کردن
diet:	غذا – رژیم (غذایی)
monstrous:	غول‌آسا
proportion:	اندازه، ابعاد
bulk:	اندازه، حجم
on wielding:	لخت و سنگین- گل و گشاد
blubber:	پیه
thick:	ضخیم
thrust:	حمله- یورش
fame:	شهرت
gestation:	حاملگی
genuine:	اصیل- ناب
scream:	فریاد زدن – داد زدن
rarely:	به ندرت- کم- فقط گاهی
in a sense:	به تعبیری
notoriety:	بدنامی- رسوایی
deprived:	بی‌نصیب- محروم
fall victim (to sth):	قربانی (چیزی) شدن- گرفتار (چیزی) شدن
self-knowledge:	شناخت از خود
collapse:	فروریختن
very:	عیناً- دقیقاً
lodge:	جاگرفتن
fabric:	بافت – ساختار
indiscriminate:	بی‌هدف- درهم برهم
prodigious:	شگفت آور
chamber:	اتاق

بخشی از این سردرگمی با یک تصور غلط ابتدایی به وجود آمده است که به خاطر حادثه‌ای تاریخی است. تلویزیون برآیندی از رادیو بود که در اصل، توسعه بخش صدا بود. تصویر تقریباً همانطور به رادیو آمد که صدای هم‌زمان شده به فیلم‌های صامت آمد. همان‌طور که فیلم‌سازان به صدا به عنوان ضمیمه‌ای برای تصویرشان می‌نگریستند، عوامل پخش نیز تصویر را مصور کردن حرف‌هایشان قلمداد می‌کردند. قابل ذکر است که تصفیه‌گراها در هر دو وسیله ارتباط جمعی با این نوع‌آوری مخالفت کردند چون به باور آنها این انحرافی زیباشناختی بود. در حالیکه فیلم‌سازان صدا را تهدیدی برای فیلم هنری عنوان می‌کردند، عوامل پخش هم تلویزیون را تهدیدی برای هنر رادیو می‌دیدند و تا حدودی هر دو حق داشتند. و این مشکل مرد کوری بود که به یکباره بینایی خود را به دست آورد. اگر به عقب برگردیم و به اولین برنامه‌های تلویزیونی نگاهی بیاندازیم خواهیم دید که آنها در واقع برنامه‌هایی رادیویی بودند که تحت تأثیر محدود تصویر اضافه شده قرار داشتند. برنامه‌های خبری فقط با فراهم آوردن تصویر گوینده خبر علاوه بر صدای آن، تأثیر کمی از این تصویر گرفتند. گزارش‌های ویژه تلویزیونی یا وجود نداشتند و یا چیزی بیش از صحبت‌های تصویردار شده بی‌کیفیت نبودند. تئاتر در واقع شکست خورد. رادیو، زبان نمایشی مختص به خود را توسعه داده بود که این قابل برگرداندن به تلویزیون نبود که بنابراین، خودش را با وام گرفتن از تئاتر راضی کرده بود و به تولید محدود نمایش‌های روی صحنه الکترونیکی محدود شده بود. در واقع هیچ تلاشی برای تولید صدای طبیعی اصلاً وجود نداشت. چرا که در روزهای اول فیلم، زمانی که حرکت این تصاویر روی پرده خود شگفتی‌آور بود، قدرت تلویزیون در ارسال تصاویر زنده به خانه‌های مردم در حد خود معجزه بود

danger of collapsing under its weight. part of the confusion is caused by an initial misconception due to historical accident. Television came from radio and was originally an extension of sound broadcasting. Vision came to radio rather like synchronized sound came to silent movies; and just as filmmakers looked upon sound as an appendage to their pictures, so broadcasters treated vision as an illustration of their words. It is significant that purists in either medium resisted the innovation for being what they believed was an aesthetic corruption. Where filmmakers regarded sound as a threat to the art of film, broadcasters saw television as a threat to the art of radio. And to some extent both were right -it was the problem of the blind man suddenly gaining his sight all over again.

If we look back at the early 'TV programs, we will see that they were, in effect, radio under the restrictive influence of added vision. News programs gained very little, ii anything, from enabling us merely to see as well as hear the news reader. Features were either non-existent, or consisted of no more than crudely illustrated talks, Drama actually lost something. Radio had developed its own dramatic language. this was not capable of translation to television, which therefore contented itself with borrowing from the theater and was limited to the electronic reproduction of stage plays. Nowhere, in fact, was there any attempt to evolve an indigenous voice. As in the early Cays of film, when the wonder was that images on the screen could move at all, so the ability of TV to transmit live images into people's homes was miracle enough.

در حالی که	where	اولین- نخستین- ابتدایی	initial
به شمار آوردن	regard	تصور غلط- پندار نادرست	misconception
محدود کننده	restrictive	به‌خاطر- به‌علت- در نتیجه	due to
در واقع – عملاً	in effect	در ابتدا- در اصل	originally
امکان دادن به	enable	پخش	broadcasting
صرفاً- فقط	merely	هم‌زمان کردن- همگام کردن	synchronize
هم ... هم ...	as well as	تصویر	vision
چهره - سیما – گزارش ویژه	feature	کمابیش- تقریباً	rather
به طرز سرهم‌بندی شده	crudely	فیلم صامت	silent film
شامل ... بودن	consist of sth.	دقیقاً همان جوری که	just as
تئاتر	drama	ضمیمه – پیوست	appendage
نمایشی- مربوط به تئاتر	dramatic	پرداختن به	treat
مستعد	capable of	شرح	illustration
نسخه بدل- کپی	reproduction	تلقی کردن- قلمداد کردن	treat sth as
ذاتی- فطری- طبیعی	indigenous	قابل توجه	significant
شکل گرفتن- توسعه دادن	evolve	تصفیه‌گرا	purist
عکس	image	وسیله ارتباطی- رسانه	medium
پرده (سینما)	screen	زیبایی‌شناسی- هنری	aesthetic
ارسال کردن- پخش کردن	transmit	تحریف- انحراف	corruption

unit 2: a brief history of videotape

A Brief History of Videotape

Although videotape has been in existence for only thirty years, the growth in its use has been nothing short of astonishing. After capturing the television industry, videotape has invaded the home and, after much resistance, has moved into the wo1ld of filmmaking. Following is a brief history of the rapid growth of this technology.

Ampex and Quad

In 1956, Ampex announced that it had developed a new device: the videotape machine. A team of six men, including Ray Dolby (who later created the Dolby sound system), had invented what is now referred to as quad. These large tape machines used four record heads (hence the name quad) and used two-inch-wide tape. This invention was quickly embraced by the broadcasting community, and on November 30, L956, CBS broadcast the first program using videotape. The live New York show, 'Douglas Edwards and the News', was recorded and then rebroadcast three hours later on the West Coast.

خلاصه‌ای از تاریخ ویدئو و ضبط

با وجود اینکه فقط سی سال از اختراع ویدئو می‌گذرد رشد استفاده از آن، شگفتی‌آور است. ویدئو ضبط بعد از تسخیر صنعت تلویزیون، به خانه هجوم آورده است و بعد از مقاومت بسیار وارد دنیای فیلم‌سازی شده است. آنچه که در زیر می‌آید تاریخ مختصری از رشد سریع این فناوری است.

امپکس(۱) و کواد(۲)

در سال ۱۹۵۶، امپکس اعلام کرد که وسیله جدیدی را اختراع کرده است: دستگاه ضبط ویدئویی. تیمی متشکل از ۶ نفر من جمله ری‌دالبی[۳] (کسی که بعداً سیستم صوتی دالبی را ابداع کرد.) چیزی را اختراع کردند که امروزه آن را با نام کواد می‌شناسیم. این دستگاه‌های بزرگ ویدئو ضبط از چهار هد ضبط استفاده می‌کردند (از همین رو کواد (چهارتایی) نامیده شدند) و نوار با عرض دو اینچ در آنها به کار می‌رفت. این اختراع به سرعت مورد اقبال جامعه پخش قرار گرفت و در ۳۰ نوامبر ۱۹۵۶، شبکه سی‌بی‌اس[۴]، اولین برنامه با ویدئو ضبط را پخش کرد. برنامه زنده نیویورک، داگلاس ادواردرز[۵] و اخبار، ضبط شده بود و سه ساعت بعد در وست‌کوست[۶] دوباره پخش شد.

videotape	نوار ویدئو، با ویدئو ضبط کردن	create	ابداع کردن
capture	تسخیر کردن	tape	نوار ویدئو

[1] - Ampex
2- Quad
3- Ray Dolby
4- CBS
5- Doag las Edwardy
6- West epcst

در ابتدا، دستگاه‌های ضبط ویدئویی کواد بیشتر برای ضبط زنده برنامه‌ها به کار گرفته می‌شدند تا بعداً پخش شوند. ولی بزودی مردم خواهان ویرایش این برنامه‌ها شدند به طوریکه چیزی را حذف یا اضافه کنند.

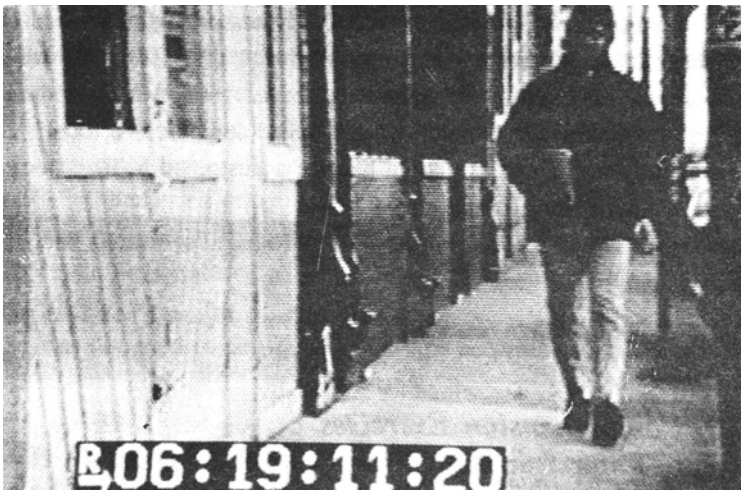
در اواخر سال ۱۹۵۸، امپکس متصل‌کننده ضبط ویدئویی را به بازار عرضه کرد. با پاشیدن مقدار کمی پودر ردیابی مغناطیسته بر روی نوار ویدئو، ویراستار می‌توانست خط فریم ویدئو را با کمک یک میکروسکوپ ببیند. سپس نوار ویدئو اصلی را در این خط می‌بریدند و مطالب جدید را به دنباله نوار ویدئویی اصلی پیوند می‌زدند.

پنج سال بعد، امپکس یک وسیله جدیدی را برای ویرایش به نام ادی‌تک[1] ارائه کرد. یک آهنگ صوتی برای علامت دادن بر روی تراک صوتی ثانویه نوار ویدئو کواد به ادی‌تک هشدار می‌داد که دستگاه کواد در حالت ویرایش قرار بگیرد.

طراح علامت صوتی را در ابتدا و پایان ویرایش قرار داده بود. پس او می‌توانست به صورت دستی پخش دوباره و دستگاه‌های ضبط را بک‌آپ کند، دستگاه‌ها را همزمان در حالت پخش قرار دهد و ادی‌تک به صورت الکترونیکی، عمل ویرایش را انحام می‌داد.

At first, quad videotape machines were used primarily to record live programs for broadcast at a later time, but soon people wanted to edit these programs by cutting something out or adding something in. In late 1958, Ampex came out with a videotape splicer. By sprinkling a small amount of magnetically active tracing powder on the tape, the editor could see the video frame line with the aid of a microscope. The original tape could then be cut at this line and new material spliced onto the tail of the original tape.

Five years later, Ampex introduced an editing device called Editec. An audio cue tone on a secondary audio track of the quad tape signaled Editec to make the quad machine go into edit mode. The engineer placed the cue to near the beginning and at the end of the edit. He or she would then manually back up the playback and record machines, put the machines into play mode simultaneously and Editec would electronically perform the edit

a video image displaying time code with cassette number, hours, minutes, seconds, and frame counter

علامت	cue	اول از همه- بیشتر	primarily
صوتی	audio	حذف کردن- زدن	edit sth out
قطعه- آهنگ	track	(سینما و غیره) فیلم چسباندن- نوارچسباندن	splice
پک‌آب گرفتن از- کپی کردن	back sth up	به بازار عرضه کردن- بیرون دادن	come out with sth
(صدا فیلم) (بلافاصله پس از ضبط (پخش)	playback	پاشیدن روی	sprinkle sth on
طراح	engineer	به طور مغناطیستی	magnetically
به صورت دستی	manually	کپی برداری – گرده برداری	tracing
به طور همزمان	simultaneously	(سینما) تک عکس- تک تصویر	frame
با کامپیوتر	electronically	مطلب- مطالب	material
به صورت الکترونیکی	electronically	دنباله	tail
متصل کننده- پیوند دهنده	splicer	عرضه کردن – ارائه کردن	introduce
		ردیابی – ترسیم	tracing